

A Pasen 7
M. Assumpta
21 mei 2023

Eerste lezing (Hand., 1, 12-14)
Uit de Handelingen van de Apostelen

Jezus was weergekeerd naar zijn Vader in de hemel.
Dat gebeurde op de Olijfberg, in de naaste omgeving van Jeruzalem.
De apostelen waren daarop teruggedaan naar de stad,
naar de bovenzaal, waar ze de laatste tijd hun intrek hadden genomen.
Het waren Petrus, Johannes, Jakobus en Andreas, Filippus en Tomas,
Bartolomeüs en Matteüs, Jakobus van Alfeüs,
Simon de Zeloot en Judas van Jakobus.
Daar brachten ze hun tijd door met samen te bidden, trouw en eensgezind.
Bij hen waren ook enkele vrouwen,
ook Maria, de moeder van Jezus, was erbij,
en Jezus' broers.

Tweede lezing (1 Petr., 4, 13-16)
Uit de eerste brief van de heilige apostel Petrus

Vrienden,
als je te lijden hebt omwille van Jezus Christus,
moet je daar eigenlijk blij mee zijn.
Hoe meer je immers geleden hebt,
hoe groter je vreugde zal zijn als de tijd van de redding is aangebroken.
Als men je aanvalt omdat je christen wordt genoemd,
prijst je gelukkig.
Het is een teken dat Gods geest op jou rust.
Zorg er natuurlijk voor dat je lijden niet een straf is voor het feit
dat je een moordenaar zou zijn, of een dief,
een schurk of een bemoeial.
Lijden omdat je de naam van christen draagt,
is geen reden om zich te schamen,
je draagt die naam tot eer van God.

Evangelie (Joh. 17, 1-11a)
Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes

Op het einde van zijn leven richtte Jezus zich naar God toe en bad:
" Vader, het ogenblik is aangebroken.
Je zult de waarachtigheid van je zoon laten zien.
Dan zal meteen blijken hoe waarachtig jij bent.
Je hebt jouw zoon de levenskracht gegeven
opdat al wie je op zijn pad hebt geplaatst
het ware leven kan vinden.
Het ware leven, dat is voor degenen die jou kennen,
en die ook hem kennen, die jij gezonden hebt: Jezus, de Christus.

Ja, ik heb op de aarde jouw ware gelaat laten zien.
Dat was de opdracht, die je mij gegeven hebt.
Vader, geef mij dan nu de heerlijkheid terug, die ik bij jou had toen de wereld nog niet bestond.
Aan al wie je op mijn pad hebt geplaatst, heb ik laten zien wie jij bent.
Ze hoorden jou toe, maar je hebt ze aan mij toevertrouwd.
En zie, ze hebben jouw woord ter harte genomen.
Ze erkennen dus dat alles wat ik gezegd en gedaan heb van jou komt.
En ik heb niets achtergehouden van wat jij me hebt toevertrouwd.
Alles hebben ze gelovig aangenomen,
ook dat ik van bij jou kom, en dat jij me hebt gestuurd.
Ik bid voor hen,
speciaal voor hen die je mij gegeven hebt,
en die zich niet van mij hebben afgewend.
Ze zijn immers van jou, zoals al wat van mij is, ook van jou is.
En al wat van jou is, van mij is.
In hen is te merken hoe waarachtig ik ben.
En nu ik de wereld zal verlaten om naar jou toe te komen,
bid ik je: spreek over hen jouw naam uit, en bescherm hen,
want zij zullen in de wereld achterblijven.

Homilie

Z en B,

Herinneren jullie zich nog de vraag uit de catechismus: 'Waar is God?'
En weten jullie er nog het antwoord op?
Ik herinner mij dat deze vraag ook eens – lang geleden – in een televisieprogramma aan kardinaal Danneels werd gesteld, en dat hij toen antwoordde: "In de hemel, op de aarde, ... en nog ergens, maar dat ben ik vergeten."
En de reporter vulde aan: "...en op alle plaatsen."

Het was voor mij toen een geruststelling dat ook een kardinaal zijn catechismus niet meer van buiten kende, maar het viel mij wel op dat hij het belangrijkste was vergeten, nl. dat God overal is, of misschien beter: dat Hij overal 'kan' zijn.

In het kerkelijk jaar bevinden we ons vandaag tussen twee feesten: Hemelvaart en Pinksteren. En het gaat hem nu over de vraag: "Waar is God?"
Hemelvaart is immers het feest van de vraag, en Pinksteren is het feest van het antwoord.

Want het verhaal van Hemelvaart gaat erover dat Jezus aan de ogen van de leerlingen onttrokken werd.

Hij was weg.

En zij bleven achter met de vraag: "Waar is hij naartoe?"

We lazen het in de eerste lezing donderdag: ze keken naar omhoog, en zochten hem in de wolken.

En dan gebeurde hetzelfde als toen ze die zondagmorgen naar het graf waren gegaan: ze zagen twee mannen.

En zoals die toen zegden: 'je moet hem niet zoeken in een graf', zegden ze nu: 'je moet niet naar de hemel staan kijken. Daar zul je hem niet zien.'

En in de eerste lezing van deze zondag lezen we dat ze onverrichterzake terugkeerden naar de zaal waar ze zich al die tijd al teruggetrokken hadden. En steeds bleven ze zitten met de vraag: 'Waar is hij naartoe?' Daarom ook is deze zondag er een van tussendoor.

Want volgende week – met Pinksteren – zal een antwoord komen.

Bij de apostelen zal de frank vallen.

Het zal hen duidelijk worden: wij moeten hem niet zoeken in de wolken, want daar is God niet.

We moeten niet zitten wachten hier in onze besloten zaal, want hier is hij ook niet.

Maar wij moeten de deuren opengooien, en naar buiten gaan, en gaan doen wat Jezus ons heeft voorgedaan.

En daar zal God dan zijn.

Want het antwoord op de catechismusvraag: 'Waar is God? In de hemel, op de aarde en op alle plaatsen' mogen we eigenlijk zo verstaan: God is overal waar we van de aarde een hemel maken, en hopelijk is dat op alle plaatsen.

Dat is het ook wat we zopas hebben gehoord in het gebed dat Jezus tot God gebeden heeft net voor hij verraden werd: " Vader, ik heb op aarde jouw ware gelaat laten zien. En ik bid voor hen die dat gelovig hebben aangenomen. Zij zullen in de wereld achterblijven. Bescherm hen, spreek over hen jouw naam uit. Want zij zijn het nu die jouw gelaat aan de wereld moeten laten zien."

God is niet 'ergens', hij is niet op een hoge troon, of in een verre hemel.

God is daar waar hij geleefd wordt, daar waar mensen zijn liefde zichtbaar maken.

En dat is overal waar mensen zich om mekaar bekommeren, waar gezorgd en geliefd wordt, en niemand aan zijn lot wordt overgelaten.

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.